

**ДНЕВНИК
НА
МАРТЕНСКИТЕ
МУЗИКАЛКИ
ДНИ**

ХОР „РОДИНА“ В НЕПРЕКЪСНАТ ВЪЗХОД

да намери в състава си още няколко по-ниски и сочни алти.

Предварителният поглед върху програмата на мъжкия хор предизвикваше интерес. Явно бе, че художественото ръководство съзнателно е търсило определена страна на изявата на този състав. То беше предпочело песни с баладично-драматичен характер, с много широка динамична амплитуда. Мъжният хор се показва с обогатена звукова палитра не само по отношение на динамиката, но и по отношение на тембровите нюанси. Хубавото изпълнение на всички песни и особено на „Сто двадесет души“ от П. Стайнов и „Балала за войводата“ от Д. Петков, доведе до едно чудесно изпълнение на „Бис“ на „Песен на тондолнера“ от Фр. Шуберт. Тук още веднъж искам да подчертая порасналите възможности на мъжкия хор — като че ли внезапно запя друг хор, с друга физиономия — лек, по движен, гъвкав.

ликолепен ансамбъл, безупреч на интонация, хубава дикция. Колко много лирика имаше в изпълнението на „Ела се вие древица“ от П. Стайнов. За това чудесно постижение безспорна е заслугата и на солистката Цв. Тодорова. Изпълнението на „Среща по пътя на заточението“ от Шостакович на пръв поглед приличаше на първата песен, но драматично-емоционалният заряд си чувствуваше, макар и в стеснените динамични рамки. Най-ярко бе изпълнението на „Коню, коню“ от Л. Пинков. Това великолепно произведение намери своите вдъхновени изпълнители. Сдържано, с чудесно намерен шрих цялата творба накара многобройната публика да аплодира от сърце както интерпретаторите, така и автора. Не по-малко въздействувашо беше и изпълнението на „Ах, да бях птица“ от Р. Твардовски. Това донесе и едно непредвидено изпълнение

във високото си професионално умение и забележителното си интерпретаторско виждане, заслужава адмирация за голямата си любов и преданост към този чудесен хор. Но аз мисля, че и хористите му отговарят със същото. Това личеше най-вече на сцената.

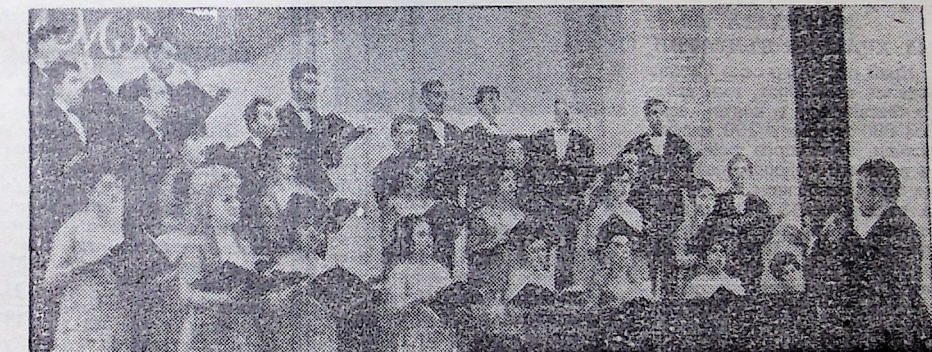
Ново в тазгодишната изява на хор „Родина“ беше дебютът на диригента Атанас Димитров в такъв отговорен конферт. И мисля, че този дебют беше достатъчно успешен. Големият смесен хор показа високи качества, особено в „Нашествие“ — из ораторията „Светъл празник“ от Г. Попов, и в „Ой земля, землюшка“ от М. Ковал.

Русенската публика и многобройните гости наградиха хор „Родина“ със сърдечни аплодисменти за неговото голямо изкуство. Диригентите и техните помощници Хачик Михранян, Величко Радков и Георги Коджаманов могат да се

По традиция в програмата на Мартенските музикални дни винаги има място за един състав, завоювал по категоричен начин правото си да участва в музикалния празник. Това е хор „Родина“. В изнесения на 28 март концерт този изтъкнат представител на българското хорово изкуство отново демонстрира високите си изпълнителни възможности, но вече в сферата на професионалните постижения. И това не е случайно. Наблюдавайки развитието на този хор, не можем да не забележим, че вече няколко сезона „Родина“ непрекъснато се представя много убедително при всички свои изяви. Определено може да се каже, че той е един от жалоните на българското хорово изкуство. Всичко това е резултат на много компоненти — високо квалифицирано художествено ръководство, огромна любов от страна на самите певци към хоровото изкуство и безспорно грижите и вниманието на русенската обществено-художествена среда. Съществуването на хор „Родина“ е щастие за град Русе и гордост за българското хорово изкуство.

Какво направи впечатление в концерта на хор „Родина“? На първо място трябва да се отбележи, че всички състави са израснали значително — всеки със своя физиономия, обусловена не само от добре подобрания и точно подреден репертоар, но и от гледна точка на звукоизвличането. Несъмнени са постиженията на женския хор — прецизност, звукова монолитност, значително разширена динамична амплитуда.

Силно впечатление направи изпълнението на „Ave Regina“ от Палестрина. С какво спокойствие и чувство за стил беше излято това произведение. Чудесно изгледаната кулминация в „Тиха украинска нощ“ от Родион Шчедрин все повече ни убеждава в изключително полезната работа на вокалния педагог Георги Делианев. А това личи във всички състави. Великолепното изпълнение на сонатата на Бартоломей донесе и един чудесен „Бис“ — „Кюкичка и шаран“ от Хенриет Гач. Мисля, че единственото пожелание към женския хор може да бъде —

Камерният състав на хор „Родина“ с главния диригент Васил Арнаудов

Но най-силно впечатление от всички състави на „Родина“ безспорно направи камерният хор. Той е отишъл толкова напред, че при него границата между професионалното и самодейното е само в това, че изпълнителите не получават заплатата. За изключително високо постижение може да се говори само със суперлативи. Великолепно подобреният репертоар позволи хорът и неговият чудесен диригент Васил Арнаудов да ни покажат всички добри страни на истинското хорово пеене — ве-

— „Ave Maria“ от Витория. Постигнението на камерния състав на хор „Родина“ доказва, че този вид хорово музициране има място в българското хорово изкуство и нашите композитори трябва да напишат нови творби специално за тези състави.

Постигнатите високи изпълнителски резултати от трите състава на хор „Родина“ не са случайност. Те са резултат на огромната педагогическа и артистична дейност на главния диригент на хора Васил Арнаудов. Изтъкнатият български хоров майстор, доказал невед-

горяет, че всеотдайният им труд е дал такива високи резултати. А изпълнителите заслужават голямата благодарност на цялата русенска обществено-художествена среда, за което са работили, за да зарадват своите съграждани с такива великолепни постижения.

На хор „Родина“ от сърце пожелавам още по-големи творчески успехи.

Христо Арширов,
главен диригент на хор
„Маяковски“ София